

IZVJEŠTAJ SA SIMPOZIJA “MIT, TRADICIJA, IDENTITET: BUDUĆNOST SLOBODE”

Prvi međunarodni simpozij studenata filozofije na Filozofskom fakultetu u Banja Luci održan je 28. i 29. studenog 2014. godine pod nazivom *Mit, tradicija, identitet: Budućnost slobode* u organizaciji Saveza studenata Filozofskog fakulteta. Simpozij je održan povodom 20 godina od osnivanja Filozofskog fakulteta s ciljem da okupi studente i studentice iz regije te da ih potakne na međusobnu raspravu, čime nastavlja uspješni niz međunarodnih simpozija održavanih u ostalim gradovima regije.

Organizacijski odbor simpozija potencijalne je izlagače usmjerio na široko polje ispitivanje suvremene teorije na području društveno-humanističkih disciplina između mita i tradicije te temelja budućnosti. Naglasak je postavljen na *budućnost* koja se percipira kao slobodna, kao ono što još nije ozbiljeno, dok se *mit* i *identitet* nadaju kao neminovni relikv prošlosti. S obzirom na dominantnu struju na području humanistike o kraju velikih priča povezanom s partikularizacijom teorija i preispitivanjem identitarnih politika, sudionicima simpo-

zija postavilo se pitanje na čemu je moguće uspješno izgraditi temelj budućnosti. Odgovori na ovo vrlo zahtjevno pitanje bili su raznovrsni, ovisno o disciplini i perspektivi koju su sudionici zagovarali u izlaganjima i raspravama. Ideja budućnosti postavila se oprečno tradiciji i identitetu koji se poimaju ograničavajućim aspektima razvoja. Uz preispitivanje odnosa mita, tradicije i identiteta te posljedično njihova utjecaja na budućnost unutar vizura pojedinih disciplina te problema koji se uz njih najviše vezuju, preostalo je i područje refleksije vlastite discipline s obzirom na tradiciju. Problem statusa društvenih znanosti i humanistike također se uključuje u raspravu o procjepu između svih aspekata određujuće prošlosti i još nepostojeće budućnosti, počevši od refleksije o stanju discipline s obzirom na tradiciju, do pitanja pozicioniranja i utjecaja humanističkih disciplina u društvenom životu. Ideja simpozija nije bila samo partikularno preispitivanje problema pojedinih disciplina, već i refleksija o statusu vlastite discipline što bi moglo doprinijeti okretanju budućnosti u

21. stoljeću. Dalekosežni cilj organizacije i održavanja simpozija bio je doprinos okretanju budućnosti same regije s obzirom na njezinu povijesnu pozadinu, što se postiglo putem izlaganja i rasprava te putem zavidne medijske popraćenosti simpozija.

Vrlo složenu problematiku odnosa mita, tradicije i identiteta spram budućnosti izlagači su obradili koristeći se instrumentarijem disciplina iz kojih pristupaju, od filozofije, povijesti, antropologije do drugih disciplina i pristupa. Simpozij je započeo uvodnim izlaganjima Nikole Čvorovića i Aleksandra Duronjica iz Banja Luke koji su najopćenitije pozicionirali tematiku koju su organizatori imali namjeru istaknuti, preispitujući odnos između mita, tradicije i identiteta. Izlagači iz Zagreba (Karlo Jurak, Đurđica Degač, Nikola Tomašegović i Nikola Cerovac) preispitali su odnos identiteta, klase i povijesne svijesti povezane s ekonomskim teorijama pronalazeći odgovore na ljevici istodobno je kritizirajući, dok su Rahimić-Bužo i Popović analizirale djelovanje i slobodu iz pozicije filozofske kritike. Jovana Popović kao najmlađa izlagačica na simpoziju uspješno se nosila sa zahtjevnom temom moći filozofije u današnjici čime je zasigurno poslužila kao vrstan primjer svojim kolegama. Hristijan Cvetovski postavio je temu iz rakursa povi-

jesti čime je ispitao makedonsku historiografiju tijekom 23 godine nezavisnosti Makedonije, dok su Ivan Rak i Petar Gabrić pristupili problemu identiteta i tradicije iz antropološke i arheološke vizure. Gabrić je refleksivno ispitao status arheologije kao discipline iz koje pristupa usporedivši tradicionalnu, procesualnu i postprocesualnu arheologiju. Poučno i rekapitulirajuće izlaganje o mitu i ideologiji te o povijesti bavljenja ideologijom nasuprot postmodernom diskursu pružio je Aleksandar Jovanović, a izlagači iz Novog Sada (Vladimir Milenković, Sara Rat i Bojana Stević) pristupili su tematici iz književno-kritičke pozicije ispitujući tragizam, narativnost i antropološki pesimizam baveći se umjetničkim opusom Radomira Konstantinovića i Miloša Crnjanskog. Nikola Švenda pristupio je istraživanju metafore kao instrumenata spoznaje pri čemu je ispitao epistemološke i estetičke implikacije metafore, dok je Uglješa Knežević svojim nekonvencionalnim izlaganjem o transcendenciji u diskurzivno-poetskom izrazu u kombinaciji sa šutnjom i izvedbom autorske pjesme zatvorio simpozij.

Teme i problemi koji su se pojavili tijekom dva dana trajanja simpozija doprinijeli su teorijskom razvoju i izlagača i sudionika otvoriši nove puteve mišljenja i mogućnosti utjecanja na buduća zbivanja. Svi su sudionici simpozija

imali mogućnost susreta s drugim disciplinama, drugim načinima postavljanja i mogućim rješenjima problema što je otvorilo polje za raspravu i refleksiju o statusu pojedinih disciplina i cjelokupnom statusu društveno-humanističkih disciplina. Vrijedi naglasiti da je simpozij ukazao na veliki problem pozicioniranja suvremene humanistike koja vrlo često zapada u partikularne probleme, pri čemu joj izmiče šira slika i samim time mogućnost refleksije. Uz teorijske pomake koje je na nekim razinama omogućio simpozij, potrebno je istaknuti organizaciju i gostoprimstvo organizatora simpozija koji su izlagačima i sudionicima omogućili vrlo kvalitetno akademsko i životno iskustvo te se nadamo da je to tek prvi u nizu od simpozija studenata filozofije u Banja Luci.

Đurđica Degač